

Hai bài viết, hai nhân cách

Tác Giả: JB Nguyễn Hữu Vinh

Thứ Tư, 26 Tháng 10 Năm 2011 06:48

Những ngày tháng qua, những biến động xã hội, những tiếng nói của người dân đã cất lên dù le lói yếu ớt nhưng chiếu ánh sáng sơ sơ đã làm bùng lên bao tia sáng hi vọng.

- Đọc bài viết của bác Huỳnh Ngọc Chênh, bài viết có năm đoạn, đoạn đầu nói về nhu cầu thông tin của con người, đoạn hai nói về niềm tin của những người viết báo Việt Nam hiện nay khi thông tin và lòng dân không trùng ý định mà vốn phải viết cho báo định, theo ý định. Đó là niềm tin day dứt không có lối thoát của người cầm bút có lòng tâm. Đoạn ba nói về blog như một cánh cửa để các giới tiếp nhận thông tin, rồi những hậu quả có thể mang lại khi những thông tin đó được nhiều người đọc không trùng ý định, rồi phải đổ gột cho vấn đề chi tiết gây ý định để rồi trở về “cái máng lợn ăn sứt mỡ” và buốt lòng đóng blog. Đoạn thứ tư là những câu chuyện, đoạn thứ năm là những hi vọng rằng các câu chuyện đó không chỉ là một câu chuyện khi các chế độ tài đang thi nhau sụp đổ nhanh chóng. Một cây viết khát khao được nói lên sơ sơ, lòng dân, cuối cùng là những “Lời cuối chân thành”.

Đọc được đó những câu chuyện của bác, cộng thêm, gần đây “Tôi muốn quy định được thông tin của người dân không bị cầm đoán, báo chí được tự do và ai cũng có thể nói lên chính kiến của mình mà không bị phiến hòa.” Nghe nó ư ư nghe, nghe đau đớn với tâm tình của những người Việt Nam chúng ta được vinh hạnh sống dưới chế độ Xã hội chủ nghĩa thật ư ư. Đó chúng ta có “dân chủ góp triu u lớn dân chủ thật sự” (Phạm Văn Đồng).

- Đọc bài viết của Đới tá, Ts Nguyễn Văn Quang, tác giả là Phó trưởng Ban Nghiên cứu – Tư vấn luật lý luận, Viện Khoa học xã hội nhân văn quân sự nhận được “Động nhậm lớn từ “nhân dân” trong hiến pháp”.

Bài viết cũng có năm đoạn, đoạn đầu là chủ đề, kết thúc “các thế lực thù địch muốn danh nhân dân chủ để chế độ chính sách của định và nhà nước cũng như ý chí nguyện vọng của toàn dân” trong văn bản sung Hiến pháp năm 2011. Đoạn thứ hai là định nghĩa lòng thông với nhân dân. Đoạn thứ ba cũng giới thiệu nhân dân và phân biệt không bao gồm những kẻ thù trong nước bóc lột nhân dân. Đoạn thứ tư là ca ngợi Hiến pháp, công nhận những người đấu tranh cho dân chủ, từ đó không chế độ quy định là của nhân dân Việt Nam kẻ ngoại quốc cũng là được công nhận và coi là nhân dân. Đoạn thứ năm là nói về việc nhân dân Việt Nam có quyền tự quyết không được ai can thiệp, kẻ nhân dân Việt Nam cũng không can thiệp vào Anh, Mỹ.

Hai bài viết, hai nhân cách

Tác Giả: JB Nguyễn H&u Vinh

Thứ Tư: 26 Tháng 10 Năm 2011 06:48

Đ&c bi&t là ông c&nh cáo các “lu&t s&” “trí th&c” không đ& c& gan nh&n mình là nhân dân”.

N&i dung là v&y, nh&ng cách hành văn ch&ng chéo, l&ng c&ng nh& đám rau má m&c hoang nên mờ m&i không ra. Ch&a nói đ&n n&i dung, riêng cách hành văn, ông đáng đ&c đi&m 2/10, không th& h&n. Ch& đ&c bài vi&t này, có l&ng n&i ta s& hi&u đ&c s& xu&ng c&p th& th&m c&a văn h&c Vi&t Nam đang & m&c đ& nào, nh&t là l&i khi nghe ông này t& x&ng là Phó tr&ng Ban Nghiên c&u – T&ng k&t lý lu&n, Vi&n Khoa h&c xã h&i nhân văn quân s& n&a thì nguy c& đó không ph&i đâu xa. Con gái tôi h&c l&p 9, sau khi đ&c bài báo đó nó trách ng& c& l&i tôi: “Đ&y, th& mà b& c& b&o con kém văn, n&u ch& vi&t v&i m&y ý nh& th& thì con còn vi&t đ&c rõ ràng và hay h&n cái ông đ&i tá ti&n sĩ này nhi&u”.

Hai bài báo, m&t c&a ng&i vi&t báo có tâm huy&t v&i ngh&, nói lên n&i lòng mình, cu&i cùng dù có bu&c ph&i cảm l&ng còn h&n là nói nh&ng đi&u trái ng& c&.

M&t c&a Đ&i tá, Ts v&i ch&c danh r&ng r&c đ&c c& ph&i lên m&t báo đ& lý lu&n, đ& rao gi&ng ki&n th&c... ch&ng gi&ng ai. Nh&ng cái đuôi cu&i cùng thì v&n là đ& thanh minh r&ng không ph&i là “Đ&ng ta đã “bi&n th&”, “đánh c&p” hay “b&t cóc”, “c&m tù” b&n Hi&n pháp đó” và không ch&p nh&n “ t& t&ng đa nguyên, t&o đ&ng ý th&c chính tr& xây đ&ng m&t b&n hi&n pháp theo tinh th&n đa nguyên”.

Đ&c l&i bài vi&t c&a Hu&nh Ng&c Ch&nh ch&t nh& câu th& Phùng Quán:

Yêu ai c& b&o là yêu

Ghét ai c& b&o là ghét

Dù ai ngon ng&t nuông chi&u

Cũng không nói yêu thành ghét.

Dù ai c&m dao d&a gi&t

Cũng không nói ghét thành yêu

(Phùng Quán – L&i m& đ&n)

Th& nh&ng, s& đ&i đâu có d& dàng đ& đ&n khi ph&i nói “L&i cu&i chân thành” mà ch&p nh&n:

A... xin chào ng&i anh hùng b&t l&c dài ngo&ng

bóng máu b&m đen s&ng soài n&n nhà.

Thôi thì ta quay l&i

chuy&n trò cùng cái bóng máu me ta

Sáng nay, nh&n đ&c cú đi&n tho&i c&a ng&i b&n v&n hay theo dõi thông tin, ch& theo dõi ch& không vi&t lách g&i, h&i v& hai bài báo đó. Tôi ch&ng bi&t tr& l&i sao. B&i tôi không th& hi&u đ&c ông Đ&i tá Ts Nguyễn Văn Quang này không bi&t, không hi&u hay c& tình không hi&u đ& n&n ra nh&ng bài vi&t &m & ki&u trên? Hay b&i cái g&i là “ý th&c chính tr&” đã bào mòn, làm ru&ng m&c h&t nh&ng ý nghĩ thông th&ng, l& ph&i và chân lý trong ông?

Tôi h&i anh b&n: “Theo ông, có ph&i th&t s& cái ông Quang này nghĩ nh& v&y, do không bi&t hay ông có bi&t mà v&n vi&t nh&ng l&i l& ngu ng&, lú l&n nh& v&y”? Anh b&n tôi tr& l&i: “Ch& có ông &m & thôi, chúng nó bi&t c& đ&y ông &, bi&t h&t nh&ng ch& là cái trò “gi& ch&t b&t qu&, gi& đui d&m l...” thôi ông &i. Không gi& ch&t thì làm sao ăn đ&c th&t qu&, th&t k&n k&n, không gi& đui thì sao đ& can đ&m nhìn vào ch& b&n th&u nh&t c&a thiên h&. Th&i bu&i này cái lo&i đó nhi&u

Hai bài viết, hai nhân cách

Tác Giả: JB Nguyễn H&u Vinh
Thứ Tư, 26 Tháng 10 Năm 2011 06:48

l&m”.

Đ&n đây tôi l&i ch&t nh& câu th& c&a Nguyễn Duy:

X& s& th&t th&

sao th&t l&m th& đi&m

đi&m bi&t th& – đi&m ch& – đi&m v&&n...

Đi&m c&p th&p bán trôn nuôi mi&ng

đi&m c&p cao bán mi&ng nuôi trôn

Vâng, đúng là còn l&m th& đi&m, đi&m c&a cái th&i:

Có m&t th&i ta mê hát đ&ng ca

chân thành và say đ&m

ta là ta mà ta c& mê ta[1]

Vâng – đã có m&t th&i hùng vĩ l&m

hùng vĩ đau th&&ng hùng vĩ máu x&&ng

m&t ng&&i ch&t tr&ng tr&ng không ch&u nh&m

Vâng – m&t th&i không th& nào ph& nh&n

t&t c& trôi xuôi – c&m l&i ng&&c dòng

th&n t&&ng gi& xèo xèo phi hành m&

& lên thum th&m c& tìm gan

Có l& chính vì nh& v&y, mà nh&ng ng&&i nh& Phùng Quán ph&i ch&p nh&n cu&c s&ng gian nan, đ& nh&ng gian th&n n&nh hót múa may trên m&i di&n đàn chính th&ng m&u l&i cá nhân cho mình.

Có l& chính vì v&y mà Hu&nh Ng&c Chênh bu&c ph&i nói “L&i cu&i chân thành” đ& di&n đàn cho nh&ng k& nh& Nguyễn Văn Quang nh&y múa. Và có l& chính nh&ng đi&u múa đó đã đ&a ông ta lên đ&n ch&c quy&n, nhãn mác Đ&i tá, Ts, Phó tr&&ng Ban Nghiên c&u – T&ng k&t lý lu&n, Vi&n Khoa h&c xã h&i nhân văn quân s&.

Nh&ng, đâu có th& mãi mãi là nh& v&y, dù mu&n m&n thì th&i đó ph&i ch&m đ&t cho s& th&t lên ti&ng, cho chân lý t&n t&i đ& xã h&i phát tri&n. Nh&ng ngày tháng qua, nh&ng bi&n đ&ng xã h&i, nh&ng ti&ng nói c&a ng&&i dân đã c&t lên dù le lói y&u &t nh&ng ch&a đ&ng ánh sáng s& th&t đã làm bùng lên bao tia sáng hi v&ng.

Và nh& th& thì v&n ph&i t& an &i:

Dù có sao

đ&ng th& dài

còn da lông m&c còn ch&i n&y cây.

(Nguyễn Duy – Nhìn t& xa T& Qu&c).

Hà Nội, 25/10/2011